Lieta Nr.19430072124
Lietas arhīva Nr. K71-0360-24/2
ECLI:LV:VRT:2024:1107.19430072124.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Gulbenē 2024.gada 7.novembrī

Vidzemes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M.Bogdane,
piedaloties prokuroram H.Brasovam,
aizstāvim zv.advokātam G.Sīmanim,

bez apsūdzētā piedalīšanās izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

Tiesa konstatēja, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā ir atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē, kā arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas šādos apstākļos:

Ar Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 22.septembra spriedumu krimināllietā Nr./numurs/, kas stājies spēkā 2021.gada 5.oktobrī, apstiprināta Vidzemes prokuratūras prokurora Helmuta Brasova ar /pers. A/ noslēgtā vienošanās, un /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem, kā arī atzīts par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un ceturto daļu /pers. A/ galīgais sods noteikts pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, piespriestos pamatsodus daļēji saskaitot, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam pievienojot papildsodu, kas noteikts par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu /pers. A/ pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam sodam daļēji pievienots neizciestais papildsods pēc Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 26.oktobra sprieduma, un galīgais sods noteikts - īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 7 (septiņiem) gadiem.

/pers. A/, apzinoties, ka viņam ar Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 22.septembra spriedumu krimināllietā Nr./numurs/ ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, 2024.gada 10.maijā ap plkst. 14.12, atrodoties alkohola ietekmē - minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā 0,52 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kas atņemtas ar iepriekš minēto tiesas spriedumu, /adrese/, virzienā no veikala /nosaukums/ stāvlaukuma uz māju /nosaukums A/ vadīja transportlīdzekli "Audi A4", ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus.

Motīvu daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmajā daļā noteikto, krimināllieta iztiesāta bez apsūdzētā piedalīšanās, jo apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neieradās uz tiesas sēdi, kā arī ir iesniedzis tiesai lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās. Lieta iztiesāta ar pierādījumu pārbaudi, piedaloties aizstāvim.

Pirmstiesas procesā, būdams nopratināts kā apsūdzētais, /pers. A/ apliecinājis, ka apsūdzība viņam saprotama. Atzinis sevi par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 312.panta otrās daļas. Norādījis, ka izdarīto nožēlo. Piekritis, ka automašīnas "Audi A4", ar kuru braucis alkohola ietekmē, vidējā tirgus vērtība ir EUR 900,-.

No 2024.gada 10.maija nopratināšanas protokola satura redzams, ka /pers. A/ liecinājis, ka apsūdzībā norādītajā laikā un vietā ir vadījis automašīnu Audi A4 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/. Veikta alkohola koncentrācijas izelpā pārbaude, uzrādījušās promiles. Liecinājis, ka alkoholu lietojis kādu pusstundu pirms transportlīdzekļa vadīšanas, izdzēris 0,5 l alus. /pers. A/ paskaidrojis, ka nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, tādas nekad nav bijušas. Zina, ka viņam ir tiesību liegums pamatojoties uz krimināsodu. Taču nav rēķinājis līdzi cik ilgi tas vēl ir spēkā. Liecina, ka saprot un apzinās, ka nedrīkstēja vadīt transportlīdzekli, jo nav vadītāja tiesību, tāpat nedrīkstēja esot alkohola reibumā. Nav pastāvējusi ārkārtas situācija, lai vadītu transportlīdzekli. Atzīst, ka vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā un tiesību lieguma laikā.

2024.gada 17.maijā, paužot savu attieksmi pret izteiktajām aizdomām divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā un 312.panta otrajā daļā, apsūdzētais norādījis, ka savu vainu atzīst.

2024.gada 17.maijā, būdams nopratināts kā aizdomās turētais apsūdzētais liecinājis, ka iepriekš sniegtās liecības ir patiesas un tās uztur. Savu vainu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā apstākļos, kādi tie norādīti lēmumā par viņa atzīšanu par aizdomās turēto, atzīst pilnībā. Izdarīto nožēlo. To, ka saskaņā ar tiesas spriedumu, viņš nedrīkstējis vadīt transportlīdzekli, apsūdzētais zinājis, tikai nav atcerējies, cik ilgs bija termiņš. Transportlīdzekli vadījis alkohola ietekmē, jo bijis pārliecināts, ka alkoholu neuzrādīs. Bijis izdzēris 3 līdz 4 glāzes alus. Nezina, cik tām bija tilpums, bet domā, ka tajās kopumā nebija vairāk par litru, līdz braukšanai bija pagājusi apmēram stunda.

Tiesa, izvērtējot apsūdzētā pirmstiesas procesā sniegto liecību saturu, secina, ka tās būtībā ir ticamas, to ticamību apstiprina citi lietā esošie pierādījumi. Atšķirības sniegtajās liecībās neietekmē lietā nozīmīgu apstākļu konstatēšanu. Tiesa secina, ka apsūdzētais pirmstiesas procesā atzinis

apsūdzībā norādītos apstākļus, detalizēti par tiem liecinājis.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 489.panta pirmajā daļā noteikto, tā kā apsūdzētā aizstāvis 2024.gada 7.novembra tiesas sēdē norādīja, ka nav nepieciešams izsaukt kriminālprocesā agrāk nopratinātās personas – /pers. B/ un /pers. C/, kuru liecības iekļautas tiesā izmantojamo pierādījumu uzskaitījumā, tad aizstāvība ir piekritusi, ka liecībās fiksētās ziņas lietas dalībnieki varēs izmantot tiesas debatēs un tiesa tās varēs izmantot nolēmumā savu secinājumu pamatošanai.

Apstākli, ka apsūdzētais apsūdzībā norādītajā laikā un vietā vadīja apsūdzībā norādīto transportlīdzekli apstiprina apsūdzētā pirmstiesas procesā liecinātais, arī lietā esošā /pers. B/ liecība un policijas darbinieka /pers. C/ ziņojumā norādītais. No to satura secināms, ka lieciniece /pers. B/ automašīnā atradusies kā pasažiere. Automašīnu vadījis apsūdzētais. Automašīnā neviena cita persona nav atradusies. Liecinieces /pers. A/ liecībās un /pers. C/ ziņojumā norādīto tiesai nav pamata apšaubīt.

Ar lietā esošo izdruku no CSDD datu bāzes pierādīts, ka apsūdzētais nekad nav ieguvis transportlīdzekļa vadīšanas tiesības. Turklāt, vadoties no Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas redakcijas, ir pamats konstatēt, ka transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā ir atņemtas, jo ar Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 22.septembra spriedumu krimināllietā Nr./numurs/, kas stājies spēkā 2021.gada 5.oktobrī, apsūdzētajam ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem.

Tādejādi tiesa konstatē, ka ar ticamiem un pieļaujamiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētais apsūdzībā norādītajā laikā un vietā vadīja apsūdzībā norādīto transportlīdzekli, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, jo tās ir atņemtas.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētā sniegtās ziņas pirmstiesas procesā apstiprina, ka viņš piekritis alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpas gaisā un veicis divus izelpas testus, rezultātiem piekritis.

Kārtība, kādā transportlīdzekļa vadītājam nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpas gaisā pārbaude noteikta Ministru kabineta 2018.gada 27.novembra noteikumos Nr.719 "Kārtība, kādā transportlīdzekļa vadītājam nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpas gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" (turpmāk arī – noteikumi).

Saskaņā ar noteikumu 2.punktu alkohola koncentrāciju izelpas gaisā transportlīdzekļa vadītājam pārbauda Valsts policijas darbinieks, izmantojot portatīvo mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai, un mēraparāta uzrādītā alkohola koncentrācija izelpas gaisā ir pielīdzināma alkohola koncentrācijai asinīs. Pārbaudes rezultātus norāda transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā. 9.punktā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītāja paraksts darbinieka aizpildītajā protokolā apliecina, ka transportlīdzekļa vadītājs ir iepazinies ar pārbaudes rezultātiem un tiem piekrīt.

Atbilstoši paša apsūdzētā liecībām viņš piekritis veikt pārbaudi izelpas gaisā, to apstiprina arī policijas darbinieka /pers. C/ sniegtās ziņas ziņojumā, kā arī izdrukas no alkometra.

Atbilstoši ziņām, kas rodamas izdrukās no alkometra, apsūdzētā izelpas gaisā 2024.gada 10.maijā plkst.14:14 konstatēta 0,57 promile, savukārt plkst.14:30 0,61 promile. Mērījumi izdarīti, ievērojot noteikumu 6.punktu, kas noteic, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpas gaisā veic, izdarot divus mērījumus ar 15–20 minūšu intervālu. Rādījumi fiksēti 2024.gada 10.maija Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā un, mērījumiem atņemot kļūdu, apsūdzētā izelpas gaisā konstatētas 0,52 promiles. Tiesa secina, ka pārbaude veikta Ministru kabineta 2018.gada 27.novembra noteikumos Nr.719 noteiktajā kārtībā, kādā transportlīdzekļa vadītājam nosaka alkohola koncentrāciju izelpas gaisā. Tiesai nav pamata apšaubīt pārbaudes rezultātus. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā pārbaudāmā persona /pers. A/ ar parakstu apliecinājis, ka iepazinies ar pārbaudes rezultātiem un tiem piekrīt.

Tādejādi tiesa konstatē, ka ar ticamiem un pieļaujamiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētais vadīja transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē.

Apsūdzētais, vadot transportlīdzekli laikā, kad viņš atradās alkohola ietekmē, ir apdraudējis sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā. Apsūdzētais ir noziedzīgā nodarījuma subjekts, jo vadījis transportlīdzekli, un tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais ir pieskaitāms.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā, ir pierādīta ar lietā esošiem pierādījumiem.

No IeM Informācijas centra izdrukas "Personas identifikācijas risinājums" un Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 22.septembra sprieduma krimināllietā Nr./numurs/, tiesa secina, ka apsūdzētais sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 22.septembra spriedumu krimināllietā Nr./numurs/, kas stājies spēkā 2021.gada 5.oktobrī. Ar šo spriedumu apstiprināta Vidzemes prokuratūras prokurora ar /pers. A/ noslēgtā vienošanās, un /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem, kā arī atzīts par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un ceturto daļu /pers. A/ galīgais sods noteikts pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, piespriestos pamatsodus daļēji saskaitot, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam pievienojot papildsodu, kas noteikts par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu /pers. A/ pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam sodam daļēji pievienots neizciestais papildsods pēc Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 26.oktobra sprieduma, un galīgais sods noteikts - īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 7 (septiņiem) gadiem.

Tiesai nepastāv šaubas, ka apsūdzētais ir Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjekts.

Taču vērtējot apsūdzētā norādīto par papildsoda termiņa neatcerēšanos un nerēķināšanu līdzi, tiesa šādam apsūdzētā skaidrojumam netic. Lietā ir pierādīts, ka apsūdzētais apzinoties, ka viņam ar Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 22.septembra spriedumu krimināllietā Nr./numurs/ ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem, 2024.gada 10.maijā vadīja transportlīdzekli. Nav jāveic sarežģīti matemātiski aprēķini, lai saprastu, ka uz 2024.gada 10.maiju lielākā daļa no papildsoda nav izciesta. Tiesai nerodas šaubas, ka apsūdzētais apzinājās savu darbību kaitīgumu un zinot, ka viņam jāizcieš tiesas piespriestas papildsods, to ir apzināti ignorējis. Apsūdzētā norādītie iemesli neattaisno viņa izvairīšanos no tiesību ierobežojošas soda izciešanas

Tiesa konstatē, ka lietā ir pierādīts, ka apsūdzētais izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas apsūdzībā norādītajos apstākļos.

Tiesai, izvērtējot pierādījumus, nerodas šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas.

Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu apsūdzētā darbībām, kvalificējot tās pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas, tiesa atzīst par pareizu juridisko kvalifikāciju. Tiesa konstatē, ka apsūdzētā vaina ir pierādīta un par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētais ir sodāms. Ievērojot Krimināllikuma 5.panta nosacījumus, tiesa secina, ka ir piemērojama Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas redakcija, kas bija spēkā līdz 03.07.2024.

Tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā personību raksturojoši dati, no kuriem izriet, ka apsūdzētais ir pilngadīgs, LR pilsonis, neprecējies, apgādībā esošu personu nav, ar pamatskolas izglītību, ir deklarētā dzīvesvieta, strādā gadījuma darbus. Būdams nopratināts kā apsūdzētais, /pers. A/ norādījis, ka savu veselības stāvokli vērtē kā labu, ka viņam nav maznodrošinātās vai trūcīgās personas statusa. No IEM Informācijas centra izdrukas

“Personas identifikācijas risinājums” izriet, ka krimināli sodīts vairākkārt, pēdējo reizi ar 2021.gada 22.septembra Vidzemes rajona tiesas spriedumu krimināllietā Nr./numurs/, ir neizciests papildsods transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, sodāmība nav dzēsta. Pēdējā gada laikā nav saukts pie administratīvās atbildības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas ir klasificējams kā mazāk smags noziegums, kuru izdarot, apsūdzētais ir apdraudējis sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums.

Ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju, mazāk smags noziegums ir noziedzīgs nodarījums ar nelielu sabiedrisko interešu apdraudējuma raksturu.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros tiesa vērtē izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīgo nodarījumu izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Apstākli, ka apsūdzētais atzīst savu vainu un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzēto – attiecībā uz abiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu tiesa konstatē, ka apsūdzētā atbildību apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas pastiprina tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa konstatē, ka apsūdzētā atbildību apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas pastiprina noziedzīgo nodarījumu recidīvs. Tiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva neatņemama pazīme ir īpašs (speciālais) subjekts, kas nevar tikt atzīts par tā paša noziedzīgā nodarījuma pastiprinošu apstākli, taču konkrētajā gadījumā noziedzīgu nodarījumu recidīva konstatācija ir saistīta ar agrākās sodāmības par tīšu noziedzīgu nodarījumu esību, proti, sodāmību, kura jaunā tīšā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī nebija noņemta un nebija dzēsta.

No IeM Informācijas centra izdrukas “Personas identifikācijas risinājums” tiesa secina, ka apsūdzētais agrāk krimināli sodīts vairākkārt. Agrāk piemērotie sodi par identiska rakstura noziedzīgajiem nodarījumiem nav sasnieguši kriminālsoda mērķi, apsūdzētais ir turpinājis ignorēt likumus, piespriestie sodi nav atturējuši no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Izvērtējot visu minēto, Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā *(Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 03.07.2024.)* un 312.panta otrās daļas sankcijās paredzētos soda veidus par šiem noziedzīgajiem nodarījumiem, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, ievērojot Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem nosakāms pantu sankcijās paredzētais sods – īslaicīga brīvības atņemšana, nosakot to virs vidējā panta sankcijā noteiktā apmēra. Piemērojams Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcijā paredzētais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Tiesa atzīst, ka izraugot šādu soda veidu un mēru var sasniegt kriminālsoda mērķi konkrētajā gadījumā, kas ir ne tikai sodīt vainīgo personu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa atzīst, ka apsūdzētā iepriekšējās sodāmības un noziedzīgā nodarījuma izdarīšana neizciesta soda laikā izslēdz šaubas par to, ka, izdarot jaunus noziedzīgus nodarījumus, viņam nebija zināmas un saprotamas šādas rīcības sekas. Apsūdzētais nav izdarījis secinājumus par noziedzīgo darbību nepieļaujamību. Tiesa secina, ka nav pamata noteikt sodu, kas nebūtu saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, jo soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā *(Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 03.07.2024.)* un 312.panta otrās daļas sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piemērojama daļēja piespriesto sodu saskaitīšana, kas ir labvēlīgāka apsūdzētajam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, sodam, kas nosakāms ar šo spriedumu, daļēji pievienojams papildsods, kas nav izciests pēc 2021.gada 22.septembra Vidzemes rajona tiesas spriedumu krimināllietā Nr./numurs/. No IeM Informācijas centra izdrukas “Personas identifikācijas risinājums” redzams, ka apsūdzētais pamatsodu ir izcietis , nav izciests papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Apsūdzētais nav ticis aizturēts. Lietā apsūdzētajam drošības līdzeklis nav piemērots un tiesa nesaskata nepieciešamību to noteikt arī ar tiesas spriedumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktam – lietā ir sekojoši procesuālie izdevumi - samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem.

Tiesas sēdē, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 83.panta trešajā daļā noteikto, pēc norīkojuma piedalījās aizstāvis, kurš iesniedza tiesai paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā. No lietā iesniegtā rēķina tiesa konstatē lietā procesuālo izdevumu esamību EUR 80,- apmērā. Samaksa aizstāvim noteikta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otro daļu, Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību”. Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktam un 368.panta pirmajai daļai apsūdzētajam ir pienākums atlīdzināt valstij procesuālos izdevumus par samaksu advokātam. Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85. un 368.pantā norādītos apstākļus apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas. Procesuālie izdevumi EUR 80,- apmērā piedzenami no apsūdzētā. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 529.panta pirmās daļas 2.punktam procesuālo izdevumu atlīdzībai nosakāms 30 dienu termiņš labprātīgai izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Krimināllikuma $70.^{14}$ panta $1.^{1}$ daļa noteic, ja izdarīts šā likuma 262.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ar transportlīdzekli, kas pieder citai personai, no noziedzīgu nodarījumu izdarījušās personas piedzen pilnu vai daļēju šā transportlīdzekļa vērtību.

Izdruka no CSDD informācijas sistēmas apliecina, ka apsūdzētā vadītais transportlīdzeklis pieder citai personai, tāpēc lemjams jautājums par transportlīdzekļa pilnas vai daļējas vērtības piedziņu no apsūdzētā par labu valstij.

No uzziņas par transportlīdzekļa Audi A4, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ vērtību redzams, ka transportlīdzekļa vērtība noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī, visticamāk, bija 900 EUR.

Transportlīdzekļa vērtība ietver sevī transportlīdzekļa reālu un patiesu novērtējumu, ņemot vērā tā modeli, izlaiduma gadu, nobraukumu, motora tilpumu, iespējamos bojājumus un tml. Tiesa konstatē, ka pirmstiesas procesā procesa virzītājs, nosakot transportlīdzekļa vērtību, šos apstākļus ir ņēmis vērā. Tiesai nav pamata apšaubīt noteikto transportlīdzekļa vērtību.

Apsūdzētais pirmstiesas procesa laikā piekritis noteiktajai transportlīdzekļa vērtībai 900 EUR. Tiesa secina, ka lieta faktiski nesatur ziņas par apsūdzētā finansiālajām iespējām, mantisko stāvokli, taču nav arī ziņu, ka apsūdzētajam būtu piešķirts maznodrošinātās vai trūcīgās personas statuss. Apsūdzētais pirmstiesas procesa laikā norādījis, ka šāda statusa viņam nav. Tiesa secina, ka no apsūdzētā par labu valstij piedzenama transportlīdzekļa

pilna vērtība 900 euro apmērā. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 11.[1]punktam – nosakāms termiņš konfiscējamās mantas aizstāšanas vērtības labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par konfiscējamās mantas aizstāšanas vērtības atlīdzināšanu.

Lietā nav izlemjamu jautājumu par lietiskajiem pierādījumiem, jo lietā tādu nav.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., 527.- 531.pantu, tiesa

nosprieda:

atzīt par vainīgu /pers. A/ Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Atzīt par vainīgu /pers. A/ Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piespriestos sodus daļēji saskaitot, /pers. A/ noteikt sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt papildsodu, kas nav izciests pēc 2021.gada 22.septembra Vidzemes rajona tiesas sprieduma krimināllietā Nr. /numurs/, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt - īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem.

/pers. A/ drošības līdzekli līdz sprieduma stāšanās spēkā nenoteikt.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā EUR 80,- (astoņdesmit euro) procesuālos izdevumus - samaksu par valsts nodrošināto juridisko palīdzību. Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Samaksa veicama Tiesu administrācija, reģ. Nr. 90001672316, konta Nr.LV05TREL819045814800B, BIC kods TRELLV22, obligāti norādāms maksājuma mērķis un kriminālprocesa numurs. Samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Vidzemes rajona tiesas kancelejā.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 70.[14] panta 1.[1] daļu piedzīt no /pers. A/ valsts labā pilnu transportlīdzekļa AUDI A4, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vērtību EUR 900,- (deviņi simti euro), nosakot termiņu konfiscējamās mantas aizstāšanas vērtības labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par konfiscējamās mantas aizstāšanas vērtības atlīdzināšanu. Samaksa veicama kontā Tiesu administrācija, reģistrācijas numurs 90001672316, konts Nr.LV02TREL819045815400B BIC kods TRELLV22, EKK F22010010, norādāmais maksājuma mērķis – konfiscējamās mantas aizstāšanas vērtības atlīdzināšana krimināprocesā Nr.19430072124.

Ar šo spriedumu lietas dalībniekiem tiek paziņots, ka pilna sprieduma pieejamības diena ir 2024.gada 20.novembris.

Pilnais spriedums ir pārsūdzams apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, sūdzību vai protestu desmit darbdienu laikā pēc pilnā sprieduma pieejamības dienas iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese *(paraksts*)* M.Bogdane

*Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.